№№ 165, 166
(10 579)
3 სექტემბერი
სამშაბათი
1991 წ.
ფასი 10 კაპ.

საქართველოს რესპუბლიკის სპორტისა და
ტურიზმის სამინისტროს გაზეთი

გამოდის 1934 წლის 13 აპრილიდან

იაპონიისკენ, მოსწავლეებო!

ასეთი შესაძლებლობა პირველად გაჩნდა საქართველოში

საქართველოს რესპუბლიკის სპორტისა და ტურიზმის სამინისტროს მოგზაურობებისა და ექსკურსიების მეორე გაერთიანება და საერთაშორისო ტურისტული ცენტრი „ოქროს საწმისი“ აწყობენ ტურისტულ მოგზაურობას გემით იაპონიაში მოსწავლე ახალგაზრდობისათვის 1991 წლის 14-22 ნოემბრის ჩათვლით.

მოგზაურობის მარშრუტია თბილისი-ვლადივოსტოკი-ტოკიო-ვლადივოსტოკი-თბილისი

საექსკურსიო პროგრამაში შედის ტოკიოს ცნობილი დისნეილენდის, ზოოლოგიური პარკის, სატელევიზიო ანძისა და ცვილის ფიგურების მუზეუმის დათვალიერება.

საგზურების ღირებულებაა: 354 ამერიკული დოლარი და 3000 მანეთი. ღირებულებაში შედის 3000 იენის გადახურდავება.

საჭირო საბუთების ჩაბარების უკანასკნელი ვადაა 1991 წლის 14 სექტემბერი.

მისამართები და საკონტაქტო ტელეფონები:

თბილისი, ჭავჭავაძის პროსპექტი № 80, 1-ლი სართული, ტელ. 23-07-20; 29-05-54; 29-40-32.

თბილისი, თბილისის ზღვა, საერთაშორისო ტურისტული ცენტრი „ოქროს საწმისი“. ტელ. 61-08-86.

მსოფლიო ჩემპიონატი მძლეოსნობაში

სამი რეკორდი-სამივე ეპოქალური

ტოკიო. ცხრა დღის განმავლობაში ფრიალებდა ოლიმპიურ სტადიონზე, მძლეოსანთა მსოფლიო ჩემპიონატის ალამი. ცხრა დღის მანძილზე სპორტული სამყაროს ყურადღება მსოფლიოს საუკეთესო სპორტსმენთა გამოსვლებისადმი იყო მიპყრობილი. ამ ცხრა დაუვიწყარი დღის განმავლობაში მძლეოსნობა გამდიდრდა ბრწყინვალე შედეგებით, ეპოქალური რეკორდებით.

პირველი მსოფლიო რეკორდი დაემხო მოკლე სპრინტერულ დისტანციაზე — 100 მეტრზე რბენაში. კარლ ლუისმა (აშშ) ეს მანძილი 9,86 წამში გაირბინა. შემდეგ, მაიკ პაუელმა (აშშ) გააუმჯობესა 1968 წლის 18 ოქტომბერს მეხიკოს XIX ოლიმპიადაზე დამყარებული ფანტასტიკური მსოფლიო რეკორდი სიგრძეზე ხტომაში — 8 მ. 90 სმ. ახალი მიღწევა ამიერიდან 8 მეტრსა და 95 სანტიმეტრს უდრის.

ტოკიოს ოლიმპიურ სტადიონზე გაუმჯობესებული მესამე მსოფლიო რეკორდიც ამერიკელ მძლეოსანთა წილად მოდის. სპრინტერთა კვარტეტმა ანდრე კესონის, ლეროი ბარელის, დენის მიტჩელისა და კარლ ლუისის შემადგენლობით ესტაფეტაში 4X100 მეტრზე აჩვენა 37,50, რაც 0,17-ით უკეთესია ძველ რეკორდზე. ერთ-ერთი მიმომხილველის აზრით, სამივე რეკორდს ეპოქალური მნიშვნელობა ექნება მძლეოსნობის ისტორიაში.

მსოფლიოს ჩემპიონატში იასპარეზეს 168 ქვეყნის სპორტსმენებმა. ყველაზე ბევრი ოქროს მედალი ამერიკელებმა დაისაკუთრეს — 10, უმაღლესი ჯილდოების მიხედვით მომდევნო ადგილები ხვდათ სსრ კავშირს — 9, გერმანიას — 5, კენიას — 4, დიდ ბრიტანეთს, ჩინეთსა და ალჟირს — 2-2 და ა. შ. სულ ოქროს მედლები 16 ქვეყნის წარმომადგენლებმა გაინაწილეს.

აი, რაში ყოფილა საქმე

ნიუ-იორკი. გრძელდება ამერიკის ღია ჩემპიონატი ჩოგბურთში — „დიდი მუზარადის“ წლევანდელი ბოლო შეჯიბრება.

ჩვენმა თანამემამულემ ლელა მესხმა მესამე წრეში დამარცხების შემდეგ გადაინაცვლა წყვილთა ტურნირში, სადაც მისი პარტნიორია არგენტინელი მერსედეს პასი. ამ ინტერნაციონალურმა დუეტმა აჯობა კანადელ ჰელენ კელესისა და ჰოლანდიელ კაროლინ ვისს (6:1, 7:6) და განაგრძობს ბრძოლას.

ქალთა სხვა წყვილების შეხვედრებიდან შეიძლება გამოვყოთ ლარისა სავჩენკო (სსრკ) — იანა ნოვოტნას (ჩეხეთ-სლოვაკეთი) გამარჯვება მერი ლუ დენიელსთან (აშშ) და ლაიზა გრეგორისთან (სამხ. აფრ. კავშირი) 6:4, 6:2. აგრეთვე ნატალია ზვერევა (სსრკ) — პამ შრაივერის (აშშ) წყვილისა — კარინ კშვენდტ (ლუქსემბურგი) — ბრენდ შულცის (გერმანია) დუეტთან — 7:5, 5:7, 6:3.

მესამე წრეში მოხდა სენსაცია. პირველ ნომრად განთესილმა ბორის ბეკერმა (გერმანია) შედარებით იოლად დათმო ბრძოლა ნაკლებადცნობილ ჰოლანდიელთან პაულ ჰარხუსთან — 3:6, 4:6, 2:6. თამაშის შემდეგ პრესკონფერენციაზე გაირკვა, რომ ბეკერს აწუხებდა ფეხის ტრავმა, რომელმაც არ მისცა მას მთელი ძალით თამაშის საშუალება. ეს, ცხადია, ერთგვარად ამართლებს ფავორიტს.

TBILISI OLYMPIA 1992

ჟურნალისტურ-სპორტული ავტოექსპედიციის საორგანიზაციო კომიტეტი ჟურნალისტებს იწვევს პრესკონფერენციაზე, რომელიც ოთხშაბათს, 4 სექტემბერს გამომცემლობა „სამშობლოს“ დარბაზში ჩატარდება (IV სართული).

დასაწყისი 17 საათზე.

დისკვალიფიკაცია, ჯარიმა, 0:3

გუშინ გაიმართა საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციისა და მისი სადისციპლინო კომისიის გაერთიანებული სხდომა — განიხილეს 26 აგვისტოს ქუთაისში ადგილობრივი „ქუთაისისა“ და თბილისის „იბერიის“ შეხვედრის დროს მომხდარი ინციდენტი.

კრების გადაწყვეტილებით, მატჩის შედეგი გაუქმდა, მასპინძლებს ჩაეთვალათ წაგება — 0:3. ქუთაისის „ქუთაისის“ სტადიონი დისკვალიფიცირებულია პირველი წრის ბოლომდე, პირობით — 1991-1992 წლების სეზონის ბოლომდე. ქუთაისის კლუბი დაჯარიმდა 20000 მანეთით.

თავდაპირველად ჩაფიქრებული იყო, რომ სოფელ მეტეხის ღია პირველობაზე ქართულ ჭიდაობაში ბევრი ფალავანი შეიკრიბებოდა, ყოველ შემთხვევაში, იმდენი მაინც, რომ შესაძლებელი გახდებოდა თასის გათამაშება. ლაპარაკია იმ თასზე, რომელიც ქართველმა სამბისტებმა წლეულს საფრანგეთში გამართული ტურნირიდან ჩამოიტანეს სამშობლოში. ასე რომ, სამბოს ქართველ ოსტატთა ამ ჯილდოს ახალი სტატუსი უნდა შეეძინა, მაგრამ... სრულად დაკომპლექტებული სამი გუნდიც კი არ ჩამოვიდა შეჯიბრებაზე და თასის გათამაშება კიდევ ერთი წლით გადაიდო.

პირად პირველობაში და ორ გუნდს შორის სამატჩო შეხვედრაში ორთაბრძოლები საინტერესოდ წარიმართა. წონითი კატეგორიების მიხედვით ჩემპიონები გახდნენ: 56 კგ. გიორგი გორგაძე (ზემო ხანდაკი), 60. რამაზ რევაზიშვილი (ქვემო გომი), 64. თამაზ კელაპტრიშვილი (ზემო ხანდაკი), 68. სოსო იაშვილი (კავთისხევი), 72. ზურაბ გამხიტაშვილი (სამთავისი), 78. ნუკრი გაგნიაშვილი (საგარეჯო), 90. კობა იაძე (მეტეხი). სამატჩო შეხვედრაში ერთმანეთის პირისპირ წარდგნენ საქართველოს ჭაბუკ სამბისტთა ნაკრები და კასპის რაიონის სოფელ ზემო ხანდაკის გუნდი. წარმატება კასპელ ფალავნებს ხვდათ — 4:2. გამარჯვებულ გუნდს 1 000, პირად პირველობაში გამარჯვებულებს კი 300-300 მანეთი გადაეცათ. შეჯიბრება დააფინანსეს ადგილობრივმა საწარმოებმა. გათამაშდა სპეციალური პრიზები, რომლებიც გადაეცათ საგარეჯოელ ნუკრი გაგნიაშვილს („ლამაზი მოგებისათვის“), თბილისელ მევლუდ მელაძეს („საუკეთესო მოჭიდავეს“) და გიორგი გორგაძეს („სწრაფი მოგებისათვის“).

ა. კოტრაშვილის ფოტოები.

ნიჭი და არჩევანი

მადლობელი ვარ ბედისა...

სამწუხაროდ, ასაკის გამო, ძმები საკანდელაკიძეების თამაში არ მინახავს. არადა მათზე მონათხრობს რომ ვისმენ, გული მწყდება — მართლაც ბევრი დამიკარგავს. ზურაბ საკანდელაკიძეს განსაკუთრებული წარდგენა არ სჭირდება ქართული კალათბურთის მოყვარულთა წინაშე — ევროპის, მსოფლიოსა და ოლიმპიურმა ჩემპიონმა არაერთი სასიამოვნო წუთი განაცდევინა თავის თაყვანისმცემლებს. კალათბურთის ძველ გულშემატკივრებს რომ ჰკითხოთ, იქნებ არც მის ძმას, ანზორს შეერცხვინა თავი საერთაშორისო სარბიელზე, მაგრამ სულ სხვა მისწრაფებები ჰქონია — სწავლას და სპორტს ერთმანეთს შესაშურად უთავსებდა და, როცა აუცილებელი გახდა ერთ-ერთი კერპის დათმობა, ანზორმა სწავლის გაგრძელება ირჩია. თუმცა, სულიკო თორთლაძის აღზრდილმა, შემდეგ კი მიხეილ კეკელიძის მიერ დაკვალიანებულმა მაინც დაამახსოვრა თავი სპორტის ამ სახეობის თაყვანისმცემლებს. ამიტომაც არის, რომ ამბობენ, კალათბურთისთვის ბოლომდე რომ დახარჯულიყო, ზურაბზე ურიგოდ არ ითამაშებდაო. გემოვნებაზე არ დავობენ, არც მაქვს უფლება ამ საკითხის მსაჯულობა ვიკისრო, მით უმეტეს, აკი ვთქვი, საკანდელაკიძეების თამაში არ მინახავს,-მეთქი, ერთ მათგანს, იმას, სპორტს რომ ბოლომდე ვერ უერთგულა, სწორედ ახლა, იმ სპორტული ბატალიებიდან საკმაოდ დიდი ხნის შემდეგ ვეცნობი და თანაც ჩემი მოსაუბრე ამ საკითხზე სულ სხვა აზრისაა:

— ჩვენ კიდევ ერთი ძმა გვყავდა, გურამი. აი, იმას რომ დასცლოდა, ორივეს გვაჯობებდა. ეს ჩემი სუბიექტური აზრი. არ გეგონოთ, ან ვალის მოხდა გარდაცვლილი ძმის მიმართ. ამას აღიარებდა სულიკო თორთლაძე, ქართული კალათბურთის ერთ-ერთი საუკეთესო მოძღვარი. ეგაა, გურამი, როგორც ნიჭიერთა უმრავლესობა, ზარმაცი იყო და არ ცდილობდა თავისი შესაძლებლობები ბოლომდე გამოევლინა. მერე კი... მერე მუხთალმა წუთისოფელმაც არ დააცადა.

...სპორტში ხშირად ხდება ხოლმე — მამის გზას შვილი აგრძელებს, ან უფროსი დედმამიშვილის კვალს მიჰყვებიან უმცროსები. ზურაბმაც და გურამმაც სწორედ უფროსი ძმის არჩევანი მოიწონეს და ანზორ საკანდელიძე თავისთავად იქცა ძმებისათვის გზის გამკვალავ „ყორად“. ეს გზა კი მისთვისაც მეტად საინტერესოდ დაიწყო.

— კალათბურთში შემთხვევით არ მოვსულვარ. ჩვენი სკოლის ფიზკულტურის მასწავლებელი მარიამ ყუფარაძე ძველი შევარდენელი იყო. ისეთ საინტერესო გაკვეთილებს გვიტარებდა, მივვიხაროდა მასთან. კალათბურთის სიყვარულიც სწორედ მან გაგვიღვივა. ძველ, დანჯღრომაგლეჯილ სკამს გადმოატრიალებდა და კედელზე დაკიდებდა. ეს სკამი ფარის მაგივრობას გვიწევდა. შემდეგ უფრო მარდები ამოგვარჩია და სულიკო თორთლაძესთან მიგვიყვანა. ჯერ ამისთანა პედაგოგებთან მოხვედრით გამიმართლა. შემდეგ სპორტული წარმატებებიც დამეკვება. მეცხრე კლასში ქუთაისის ნაკრების წევრი გავხდი, მოსწავლეთა სპარტაკიადაზე ვითამაშე, სადაც II ადგილი დავიკავეთ. სწორედ აქ შემამჩნიეს თბილისელმა მწვრთნელებმა და „ნორჩ დინამოელში“ ამიყვანეს. მერე საქართველოს ჩემპიონიც გავხდი, საქართველოს ნაკრებში ლევან მოსეშვილთან, ვალერი ალთაბაევთან, ანტონ კაზანჯიანთან და სანდრო გლურჯიძესთან ერთად გამოვდიოდი. ეს იყო 1958 წელს. იმ წელს კიდევ ერთი სიხარული მელოდა — საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტის სტუდენტობა.

● **სპორტულ იღბალი არც სტუდენტობისას უმტყუნია თქვენთვის...**

— თერთმეტი წელიწადი ვიცავდი სტუდენტური გუნდის „ბურევესტნიკის“ ღირსებას. ამ ხნის განმავლობაში ორჯერ — 1962 და 1964 წლებში, საბჭოთა კავშირის ჩემპიონებიც გავხდით სტუდენტთა შორის. სტუდენტთა საკავშირო ნაკრებშიც მითამაშია ბელგიისა და ფინეთის საერთაშორისო ტურნირებში. შემდეგ კი, ასპირანტურაში რომ ჩავაბარე, აქტიურ სპორტს ჩამოვშორდი.

● **თქვენი სტუდენტობა იმ პერიოდს დაემთხვა, როცა თბილისში სტუდენტური სპორტის, კერძოდ კი კალათბურთის ბუმი იდგა...**

— ალბათ, ეს იმ ხალხის „ბრალიც“, იყო, ვინც მაშინ კალათბურთს მეურვეობდა. მახსოვს, ვიდრე ჩემპიონები გავხდებოდით, ძია მიშამ (კეკელიძემ) ტრადიციად აქცია — ფეხით მოგვატარებდა რუსთაველის გამზირს და თამაშზე ისე მიგვიყვანდა. ხალხი გვცნობდა, გულშემატკივრებიც მრავლად გვყავდა, გვამხნევებდნენ და ეს ფაქტორი უკვე ფსიქოლოგიურადაც განგვაწყობდა საბრძოლველად.

ინსტიტუტებს შორის საქალაქო პირველობა ხომ დიდებული ტრადიცია იყო. პოლიტექნიკურს რამდენიმე გუნდი ჰყავდა — როგორც ქალთა, ასევე ვაჟთა. ასე იყო უნივერსიტეტში და ქალაქის სხვა ინსტიტუტებშიც. გული მწყდება, ახლანდელი სტუდენტებისგან ერთ ძლიერ კოლექტივს რომ ვერ შეკრებ, მაშინ კი ჩვენი ინსტიტუტის მეორე და მესამე გუნდში მოხვედრაც დიდი პატივი იყო.

უკვე გითხარით, სხვა სული და განწყობა ტრიალებდა მაშინდელ კალათბურთის მესვეურთა შორის. ამიტომაც იყო ალბათ, საქართველოს ბავშვთა ნაკრები, ჩემი წინა თაობა, თანაბრად რომ ეთამაშებოდა თბილისის „დინამოს“ ძლიერ კოლექტივს.

● **დამეთანხმებით, ქალაქიც სხვანაირი გახდა, თითქოს სპორტული სული საერთოდ გაქრა...**

— სამი წელიწადი ვერის ბაღთან ანზორ ლექავას ბინაში ვცხოვრობდი. ახლაც მრცხვენია ამის გახსენება, მაგრამ დილაადრიან ახალგაზრდების ჟრიამული მაღვიძებდა. ისინი მასწრებდნენ ლოგინიდან ადგომას და სავარჯიშოდ გამოსვლასაც, კალათბურთის თამაშით რომ მოიქანცებოდნენ, შემდეგ აუზისკენ გასწევდნენ. ასე იყო—დილის ექვსი საათიდან იწყებოდა ქალაქის სპორტული ცხოვრება.

● **წელან აღნიშნეთ, მაშინდელ კალათბურთს სხვა სული ედგაო. თქვენ, ალბათ, იმაშიც გაგიმართლათ, რომ თქვენი სპორტული ცხოვრება ამ სულის ქურაში გამოიწრთო. მხმენია, სულიკო თორთლაძე, მიხეილ კეკელიძე ის პიროვნებები იყვნენ, რომლებთან უბრალო ნაცნობობაც კი სასიამოვნო ყოფილა. თქვენ კი მათი შეგირდობაც გარგუნათ ბედმა...**

— სამწუხაროდ, ქართულ კალათბურთს ეს ორი ბურჯი ადრე გამოეცალა და ის სულიც დაიკარგა, წელან რომ მოგახსენებდით. ალბათ, ამიტომაც გვაქვს კალათბურთში ასე „კარგად“ საქმე. ეს ორი ადამიანი ერთმანეთს. მინდორზეც და ცხოვრებაშიც მეგობრობდა. ორივე პოეტური სულის პიროვნება იყო, თავის საქმეზე უსაზღვროდ შეყვარებული. ლექსებსაც წერდნენ, ისე, თავისთავის და ძალიან ახლობლებისათვის. ესეც–მათ სულიერ სიახლოვეზე მიანიშნებდა.

სულიკო თორთლაძის აღზრდილებს ათას სპორტსმენში გამოარჩევდა კაცი. საოცრად უყვარდა ბავშვები და მათთან მუშაობა. განათლებით იურისტი იყო, მაგრამ აქტიურ სპორტს რომ გამოეთხოვა და ბავშვთა აღზრდას მოჰკიდა ხელი, მას შემდეგ ამ საქმისთვის აღარ უღალატია. მახსოვს, მაშინდელმა სპორტკომიტეტის თავმჯდომარემ გიორგი სიხარულიძემ სთხოვა ჩემს ძმას, ზურაბს — თორთლაძეს შენი ხათრი აქვს, იქნებ დაითანხმო თბილისში ჩამოვიდეს და გუნდს ჩაუდგეს სათავეშიო. არ წამოვიდა, ბოლომდე უერთგულა თავის საქმეს და ქალაქს. ზედმიწევნით კარგად იცოდა შეგირდების ბუნება, ხასიათი და ყველას ისე ეპყრობოდა, როგორც პიროვნებას.

ამ კაცის აღზრდილებმა მთელი ოცი წლის განმავლობაში შეინახეს ქართული კალათბურთის პრესტიჟი. მინაშვილისა და უგრეხელიძის თაობის შემდეგ სწორედ ქუთაისელთა პლეადამ გააგრძელა ქართული კალათბურთის ტრადიციები. მარტო ის რად ღირს, რომ მისი შეგირდებიდან ორმა — ჩემმა ძმამ და მიხეილ ქორქიამ სპორტსმენისთვის ასე სანატრელ ოლიმპიურ ოქროსაც გაუსინჯეს გემო. აბა, რომელი მწვრთნელი დაიტრაბახებს მსგავსი შედეგით. თორთლაძის აღზრდილები უფრო აზარტულნი იყვნენ, სიმაღლეზეც უკეთ ხტებოდნენ. ჩემმა პირველმა მწვრთნელმა, არ შევცდები, თუ ვიტყვი, დროს გაუსწრო, სხვებზე მეტად გვტვირთავდა, გვეტყოდა ხოლმე, ვარჯიში არ დაიზაროთ, რადგან, როგორც ივარჯიშებ, თამაშიც ისეთივე გამოგივა. თუ დაღლილი ხარ, წადი, დაისვენე, მოედანზე არ გამოხვიდე, თორემ სიზარმაცეს შეეჩვევი, ამას მოედანზე გადაიტან და თანაგუნდელებსაც გადასდებო. ასეთივე იყო ძია მიშაც, სიზარმაცეს თუ შეგამჩნევდა, ჩაგაცმევდა და შინ გაგიშვებდა.

ხომ გითხარით, ეს ორი ადამიანი საოცრად ჰგავდა ერთმანეთს. ასე

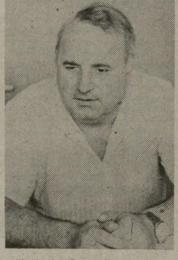

ანზორ საკანდელიძე

რომ, ერთზე რომ ვსაუბრობ, ის მეორესაც ეხება.

მადლობელი ვარ ბედისა, რომ ამ ორ დიდებულ ადამიანს შემახვედრა, მათ ჩემს პიროვნებად ჩამოყალიბებასაც დიდად შეუწყვეს ხელი.

● **ჩვენი საუბარი ისე აეწყო, სხვებზე უფრო მეტს ვლაპარაკობთ, მაგრამ, ალბათ, ასე უფრო ადვილია განვლილი გზის გახსენება. და თანაც, ნამდვილად ვერ გავუშვებ ხელიდან ასეთ შანსს — ვესაუბრებოდე ზურაბ საკანდელაკიძის ძმას და არაფერი ვკითხო მის შესახებ, საინტერესოა თქვენი თვალით დანახული ზურაბ საკანდელაკიძე — მიუნხენის ოლიმპიადის ჩემპიონი.**

— ზურაბი ბუნებრივი ნიჭით და კარგი ფიზიკური მონაცემებით იყო დაჯილდოებული. მაღალი, ლამაზი ნახტომი ჰქონდა და სწორედ ეს უწყობდა ხელს, გიგანტებთან ჰიდილში ხშირად გამარჯვებული რომ გამოდიოდა. იმ დროს ახალი შემოსული იყო მოდაში ბურთის კალათში „ჩატენვა“ და ზურაბს ეს ბრწყინვალედ გამოსდიოდა. ჭკვიანი მოთამაშეც იყო. გაიაზრებდა კომბინაციას და ისე მისცემდა პარტნიორს პასს. ბურთს ტყუილად არ დაკარგავდა.

არ დავმალავ და ვიტყვი, გურამ მინაშვილი რომ არა, შეიძლება ჩემი ძმა ასე ვერ შეთამაშებოდა თანაგუნდელებს. მიუხედავად იმისა, რომ ზურაბი მის კონკურენტად ითვლებოდა, მინაშვილმა იგრძნო ახალგაზრდის ნიჭი და ხელი შეუწყო მის გამოვლენას. შემდეგ საკავშირო ნაკრების მწვრთნელთანაც რეკომენდაცია გაუწია და ასე გაუხსნა გზა დიდი, საერთაშორისო სარბიელისკენ.

● **სპორტსმენებს ხშირად გამორჩეულად ამახსოვრდებათ ხოლმე ესა თუ ის მატჩი. ცხადია, თქვენც გქონიათ შემთხვევა, როცა განსაკუთრებით გაუხარებიხართ გამარჯვებას...**

— ჩემი გუნდი, „ბურევესტნიკი“, დღესაც ბევრს ახსოვს. ერთი ნაკლი გვქონდა. სიმაღლეში ვიყავით დაჩაგრულები. ლექავა რომ „დინამოში“ გადავიდა, მას შემდეგ მაღალი კალათბურთელი აღარ გვყოლია. არადა, ბალტიისპირელებს თანაბრად ვეთამაშებოდით. ერთი მატჩი კი მართლაც ჩამებეჭდა მეხსიერებაში. რიგის არმიელებს მოვუგეთ. ვალდმანისი ყველას ახსოვს, კრუმინშიც. ამ გუნდთან მოგება კი არა, მინიმალური ანგარიშით დამარცხებაც სანატრელი იყო. მომცრო ტანის ცენტრალური თავდამსხმელები გვყავდა — თემურ ქობაჩიშვილი და რამაზ მანაგაძე. ამ „ტანდაბალმა“ ბიჭებმა შეძლეს გიგანტებთან ბრძოლა და მატჩის მოგება.

● **სტუდენტობასთან ერთად სპორტსაც შეელიეთ. ახლა უზენაეს საბჭოში მრეწველობის, ენერგეტიკის, მშენებლობის, ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის მუდმივმოქმედი კომისიის მშენებლობის ქვეკომისიის თავმჯდომარე ბრძანდებით. სპორტული ბაზების მშენებლობისთვის თუ იცლით?**

— ამჟამად მიწისძვრის შედეგად დაზარალებულ რაიონებს დასტრიალებს ჩვენი ფიქრები. თუმცა, როგორც კი რაიმე სახსარს მოვიძიებთ, ვცდილობთ, არც სპორტი დაგვრჩეს უმეთვალყურეოდ. დღევანდელ საქართველოს ხომ ჯანსაღი ორგანიზმიც სჭირდება.

ქუთაისში 1968 წლიდან არის დაკონსერვებული კალათბურთის დარბაზი და როგორც ამ ქალაქის დეპუტატი „მრგვალი მაგიდა — თავისუფალი საქართველოს“ ბლოკიდან, ვეხმარები მის რეკონსტრუქციაში. ეს მშენებლობა ახლაც თუ შეჩერდა, მერე კიდევ დიდხანს ვეღარ განახლდება.

მიმდინარეობს ყოფილი ლენინის სახელობის დარბაზის რეკონსტრუქცია. ისე კი, ვისაც ექნება საქმიანი წინადადებები, მოვიდნენ ჩვენთან და შეძლებისდაგვარად დავეხმარებით.

● **ბატონო ანზორ, როგორ ფიქრობთ, საკანდელაკიძეების გვარმა თქვა უკვე თავისი სიტყვა, თუ კიდევ ვნახავთ მათ კალათბურთის მოედანზე?**

— აბა რა გითხრათ, ზურაბის ბიჭი ბრწყინვალედ თამაშობდა, კარგი მონაცემებიც ჰქონდა, მაგრამ შემდეგ თირკმელები ასტკივდა და სპორტს ჩამოშორდა. ჩემმა შვილებმაც რატომღაც გული აიცრუეს. ეტყობა, არ შეხვდათ სულიკო თორთლაძისა და ძია მიშასნაირი აღმზრდელები. ხომ ამბობენ, კაცი იმედითააო, მეც ახლა შვილიშვილების იმედად ვრჩები.

ესაუბრა **ინგა ჩახვაშვილი.**

გამარტივების გზით

სადაცაა დაიწყება მორაგბეთა ახალი საშინაო სეზონი, რომელიც ევროპულ ყაიდაზე, ანუ შემოდგომა-გაზაფხულის სისტემითაა დაგეგმილი. გაიმართება საქართველოს ჩემპიონატი, თასის გათამაშება, საშვიდკაცო შეჯიბრება და ეროვნული თამაშების პროგრამით გათვალისწინებული საქართველოს კუთხეთა ტურნირი. ეს უკანასკნელი სიახლეა. ახალია ის ვითარებაც, სეზონის განრიგის დადგენას რომ უძღოდა წინ.

საქმე ისაა, რომ მაისის ბოლოს მანამდეც არსებული საქართველოს რაგბის კავშირი ახლებურად დაფუძნდა და წესდება მთლიანად შეეცვალა. ახლა აქ იმის გარჩევას არ შევუდგებით, რამდენად მიზანშეწონილი იყო ქართული სარაგბო სამყაროს სამართავი კანონის ეგზომ საფუძვლიანად შეცვლა. აღვნიშნავთ ოდენ იმას, რომ ახალი წესდების ბოლო რედაქციით სარაგბო საქმეების გადაწყვეტის წესი ერთობ გამარტივდა: მანამდე არსებული მუდმივმოქმედი კომიტეტების ნაცვლად, ახლა იქმნება სამუშაო ჯგუფი, რომელიც ხელდახელ განიხილავს სხვადასხვა მოსაზრებას და კომპრომისულ გადაწყვეტილებას დასამტკიცებლად გუნდებს წარუდგენს. ერთი სიტყვით, საქმე გაუადვილდათ როგორც რაგბის „მამებს“, ასევე გუნდებს: პირველთ იმის შიში აღარა აქვთ, სხვა კომიტეტის საქმეებში უნებლიე ჩარევით ამ უკანასკნელის თავმჯდომარე მოიმდურონ, მეორეთ კი თავი სამტვრევი აღარა აქვთ იმის გამო, ამა თუ იმ წინადადებით თუ პრეტენზიით რომელ კომიტეტს მიმართონ: საშეჯიბრებოს, სამსაჯოსა თუ წესრიგისას.

მართვის ახალი მოდელი ეფექტური რომაა, ნათლად გვიჩვენა რაგბის კავშირის ბოლო ორმა სხდომამ, სამკვირიანი შუალედით რომ გაიმართა და ახალი სეზონის სტრუქტურა რომ შეიმუშავა. ჯერ იყო და, პირველ სხდომაზე ყველა მომხსენებელმა, ლამის იყო, თავზე ნაცარი წაიყარა და ნაკლოვანებები პირუთვნელად წარმოაჩინა. მერე შეიქმნა სამუშაო ჯგუფი, რომელმაც გუნდებს დათქმულ ვადაში არათუ ჩემპიონატის საბოლოო დებულება, არამედ პირველი ჯგუფის მზამზარეული კალენდარიც კი წარუდგინა.

გუნდებმაც, რაღა თქმა უნდა, საკადრისი პატივი მიაგეს სამუშაო ჯგუფს და დებულება და კალენდარი უცვლელად მიიღეს. [illegible] თუ, „აკადემიამ“ ცოტა „იკაპრიზა“ და მოითხოვა, „როგორც წინათ ყოფილა, თამაშთა განრიგი ახლაც წილისყრით შედგესო“. ამაზე „აკადემიას“ სხვა გუნდები არ დაყაბულდნენ, რათა სამუშაო ჯგუფისთვის ნაამაგარი წყალში არ ჩაეყარათ.

ისე კი, სამუშაო ჯგუფი წილისყრას მთლად რომ არ უარყოფს და ყველაფრის ერთიანად გამარტივებასაც რომ არ აპირებს, ნათლად გამოჩნდა თასის გათამაშების ბადის შედგენისას. სამართლიანობა მოითხოვს აღინიშნოს, რომ აქ შეჯიბრების საწყის ეტაპზე გუნდები სამართლიანად დაწყვილდნენ.

გვინდა თუ არა, ახალი სეზონის წარდგენისას გამარტივების მოტივებს კიდევ არაერთხელ დავუბრუნდებით. სამუშაო ჯგუფმა თავიდანვე დაიჩივლა, „წინა ჩემპიონატში ძლიერი გუნდები ცოტაჯერ შეხვდნენ ერთმანეთს, ამიტომ მათი ურთიერთშეხვედრების გახშირებაზე უნდა ვიზრუნოთ. ჰოდა, მოდით, „ფლეი-ოფის“ სტადია ისე განვავრცოთ, რომ „აია“ — „ლელოს“ თამაში სამის ნაცვლად ოთხჯერ გამართოსო“. ასე კი დაიქვეს, მაგრამ ბოლოს [illegible] მაინც [illegible] გამარტივებს, რომ „აია“ და „ლელო“ მხოლოდ ორჯერ შეხვედრიან ერთმანეთს, არადა, „ფლეიოფის“ გაუქმებით [illegible] [illegible].

ისე კი, [illegible], ერთი გუნდის [illegible] მცდელობის მიუხედავად, არ გამრავალრიცხოვანებულა. მასში თავმოყრილი ათი გუნდი სულ ორ წრედ ითამაშებს და ამით ჩემპიონიც გამოვლინდება.

რაც შეეხება მეორე ჯგუფს, მისი ამერისა და იმერის ქვეჯგუფები მონაწილეთა უმეტესობის მოთხოვნით გაერთიანდა. ახლა ამ ჯგუფში თერთმეტი გუნდია, რომლებიც ასევე ორ წრედ ითამაშებენ და გამოავლენენ ორ უძლიერესს, რომლებმაც 1992–93 წლების ჩემპიონატში უმაღლესი ჯგუფის ორი „მაჩანჩალას“ ადგილი უნდა დაიკავონ.

საფიქრებელი იყო, რომ სამუშაო ჯგუფი ამგვარი გამარტივებებით შემოიფარგლებოდა, მაგრამ ეტყობა, ჯერაც ისე ძლიერია სხვა ჩემპიონატისეული გამოცდილების გავლენა ზოგიერთის „[illegible]“, რომ მათ [illegible] „[illegible]“ [illegible]: მეორე [illegible] ჩემპიონატში [illegible] [illegible] გუნდებს „პრეტენდენტთა ტურნირში“ (?!) [illegible]. ერთი სიტყვით, რის [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

საქართველოს ეროვნული ჩემპიონატი ფეხბურთში

უმაღლესი ჯგუფი

„სამტრედია" (სამტრედია) — „ცხუმი" (სოხუმი) 2:3 (0:1)

სამტრედია. ეროსი მანჯგალაძის სახელობის ცენტრალური სტადიონი. 30 აგვისტო.

„სამტრედია": თოდაძე, კოხრეიძე, შურღაია, ნადირაძე, რუხაია, მამფორია, რუხაძე, გეგეშიძე (ლორთქიფანიძე), ხანიკიძე, ენდელაძე, სობოლი.

„ცხუმი": ჟორჟოლიანი, ჩიხრაძე, ფარულავა, კურგენიანი, მალანია, გოგიაშვილი, ჯიშკარიანი, პაპავა, გოგრიჭიანი, ცაავა, გაბესკირია.

მსაჯები: თ. ლაცაბიძე (სურამი), გ. ხეჩუაშვილი (თბილისი), ა. წერეთელი (ჭიათურა).

გააფრთხილეს ე. მამფორია.

დუბლიორები — 0:3.

შეხვედრა ორმხრივი იერიშებით დაიწყო. პირველი გოლი მე-11 წუთზე გავიდა. — გეგეშიძემ საკუთარ კარში „ჩაჭრა" ბურთი. ამ „ავტოგოლს" სამტრედიელთა შტურმი მოჰყვა, მაგრამ მოწოდების სიმაღლეზე იყო სოხუმელთა მეკარე.

მასპინძლებმა მეორე ნახევარიც მძაფრად დაიწყეს და ნადირაძემ ერთ-ერთი შეტევის შემდეგ გაათანაბრა ანგარიში. ორი წუთის შემდეგ სოხუმელთა კარი კვლავ გადაურჩა აშკარა გოლს. როგორც ხშირად ხდება — უტევს ერთი გუნდი, ბურთი კი მეორეს გააქვს. ასე მოხდა ამ მატჩშიც — ჯიშკარიანმა ულამაზესი დარტყმით 52-ე წუთზე დააწინაურა თავისი გუნდი. ამის შემდეგ მასპინძლებმა რამდენიმე სახიფათო შეტევა განახორციელეს, კარის აღების კარგი შესაძლებლობა ვერ გამოიყენეს ენდელაძემ და რუხაძემ, 82-ე წუთზე კი ნადირაძესთან უხეში თამაშისათვის სოხუმელთა კარში დაინიშნა პენალტი, რომელიც ზუსტად დაარტყა სობოლმა — 2:2. შეხვედრა თითქოს ასეც უნდა დამთავრებულიყო, მაგრამ ერთ-ერთი კონტრშეტევისას გოგრიჭიანმა მესამედ აიღო მასპინძელთა კარი. სამტრედიელმა გულშემატკივრებმა ტაშით გააცილეს „ცხუმის" ფეხბურთელები, რომლებმაც დამსახურებულად გაიმარჯვეს.

თენგიზ პაპკორია,
„ლელოს" საკ. კორ.

„იბერია" (თბილისი) — „კოლხეთი-1913" (ფოთი) 0:1 (0:0)

თბილისი. ბორის პაიჭაძის სახელობის ეროვნული სტადიონი. 30 აგვისტო.

„იბერია": ჩხეიძე, არზიანი, ქველაძე, შელია (რევიშვილი), ჯიშკარიანი, ტყებუჩავა, ინალიშვილი, ცომაია, კაჭარავა (ა. არველაძე), ყაველაშვილი, შ. არველაძე.

„კოლხეთი-1913": გვახალია, თიბილაშვილი, კაკაჩია, გიორგაძე, გიგატაძე, შამათავა, თოფურია, (ქვანია), ტორჩინავა, სიჭინავა, ლალანიძე (გოროზია), ქობალია.

მსაჯები: ჯ. წერეთელი, მ. ფოლადაშვილი (ორივე — რუსთავი), ლ. რაზმაძე (გორი).

გააფრთხილეს ი. სიჭინავა.

დუბლიორები — 2:2.

ფოთელმა ფეხბურთელებმა თბილისის „იბერიასთან" მეოთხე ტურის მატჩში კიდევ ერთხელ დაამტკიცეს, რომ პირველი ეროვნული ჩემპიონატის სასტარტო შეხვედრაში მათი გამარჯვება თბილისელებთან შემთხვევითი არ ყოფილა — როგორც ერთი წლის წინათ, „კოლხეთმა" 30 აგვისტოსაც მინიმალური ანგარიშით 1:0 შეძლო გამარჯვება ეროვნული ჩემპიონატის ერთ-ერთ ლიდერთან.

თუნდაც ამ მატჩს ესწრებოდა, დამეთანხმება, რომ თბილისელებს თავის [illegible] გუნდის ხელთ ებყრათ თამაშის სადავეები, მაგრამ გოლის გატანა, მიუხედავად არაერთი სახიფათო შეტევისა, მათ ვერ შეძლეს. [illegible] გუნდის [illegible], [illegible] გულშემატკივართა წყრომას იწვევს, მაგრამ თბილისელ მაყურებლებს ერთი სასაყვედურო სიტყვა არ დასცდენიათ თავისიანებისადმი და, დარწმუნებული ვარ, თბილისელებს უფრო ცუდადაც რომ ეთამაშათ და დიდი ანგარიშითაც წაეგოთ, ჩვენი მაყურებელი არც მაშინ გამოთქვამდა უკმაყოფილებას, რადგან ყველას კარგად ახსოვს ის მართლაც საზარელი სიტუაცია, რომელშიც „იბერია" ქუთაისში, ადგილობრივ „ქუთაისთან" მესამე ტურის შეხვედრაში აღმოჩნდა. ძნელია, გაიხსენოთ ისეთი უმსგავსოება, რაც იმ დღეს ქუთაისში მოხდა. ვაიგულშემატკივართაგან გამეტებული „იბერიის" მოთამაშეები თავქუდმოგლეჯილი შერბოდნენ გასახდელში, მათი სიცოცხლე და ჯანმრთელობა ნამდვილად ბეწვზე ეკიდა. მიზეზი კი ის გახლდათ, რომ მათ „გაბედეს" და სტუმრად გაიმარჯვეს. იმის გახსენება, ქვები რომ სეტყვასავით დაუშინეს თბილისელ მოთამაშეებს, დღესაც საშინელ განცდას იწვევს ნებისმიერ ნორმალურ ადამიანში, აბა, ერთი წუთით წარმოიდგინეთ თავი ფეხბურთელების ადგილზე. ოთხ დღეში ასეთი რამის დავიწყებას და თამაშისთვის სათანადოდ მომზადებას რკინის ნერვები სჭირდება (თუმცა, ამაზე საუბრით არ გვინდა ჩრდილი მივაყენოთ ფოთელთა წარმატებას). დარწმუნებული ვარ, 26 აგვისტოს ის საბედისწერო შეხვედრა რომ (არა), „იბერია" გაცილებით ძლიერად ჩაატარებდა მატჩს.

შეხვედრა თბილისელთა შეტევებით დაიწყო, პირველ ოც წუთში „იბერია" რამდენჯერმე ახლოსაც იყო მიზანთან — თავის გამოჩენა შეეძლოთ კაჭარავას, შ. არველაძეს, მაგრამ გადამწყვეტი დარტყმები მიზანს სცდებოდა. 35-ე წუთზე ყაველაშვილის ეფექტური დარტყმა აკრობატულ ნახტომში მოიგერია მეკარე გვახალიამ, რომელიც ერთ-ერთი საუკეთესო იყო იმ დღეს. „კოლხეთი" კონტრშეტევებით ცდილობდა უპირატესობის მოპოვებას და მეკარე ჩხეიძესაც რამდენჯერმე მოუწია თამაშში ჩართვა.

„იბერია" — „კოლხეთი-1913"
ა. კოტორაშვილის ფოტო.

შეხვედრის ბედი მეორე ნახევრის 51-ე წუთზე გადაწყდა. იბერიელთა მცველმა უხეიროდ გაუგორა ბურთი თავის მეკარეს, ქობალიამ ჩაჭრა ეს გადაცემა, მეკარესთან პირისპირ გავიდა და ამ უკანასკნელს ისღა დარჩენოდა, წესი დაერღვია. თერთმეტმეტრიანი ოსტატურად გამოიყენა სიჭინავამ — 1:0. დარჩენილ დროში „იბერიას" არაერთხელ შეეძლო ანგარიშის გათანაბრება, მაგრამ ამაოდ — „კოლხეთმა" შეძლო ამ მეტად პრინციპულ მატჩში გამარჯვება და კიდევ ერთხელ დაამტკიცა, რომ საქართველოს ჩემპიონატს მისი სახით თვითმყოფადი და საინტერესო გუნდი ჰყავს. თბილისის „იბერიამ" კი, ოცდაერთი წაუგებელი შეხვედრის შემდეგ, პირველად იწვნია მარცხი.

ზაზა კახაძე

„შევარდენი-1906" (თბილისი) — „მარგვეთი" (ზესტაფონი) 3:1 (2:1)

თბილისი, „შევარდენის" სტადიონი. 30 აგვისტო.

„შევარდენი-1906": დოლიძე, ელიაშვილი, სამხარაძე, ჩადუნელი, ნიკოლეიშვილი, კოპალეიშვილი, ტარტარაშვილი, შალამბერიძე, ანჩაბაძე, ქობელაშვილი, მინაშვილი.

„მარგვეთი": დევაძე, ლურსმანაშვილი, გურიელიძე, მაჭავარიანი, ლონლაძე, გაბრიჭიძე, ინიაშვილი, ნასყიაშვილი (ავრამიდისი), ჯულელი, კიკნაძე, ფაიქიძე (ფოცხვერაშვილი).

მსაჯები: მ. კობიაშვილი (დუშეთი), პ. დოგრაშვილი (ქუთაისი), ი. ნოზაძე (გორი)

გააფრთხილეს: ზ. გურიელიძე, ქ. კოპალეიშვილი.

დუბლიორები — 6:5.

მატჩი პირველი წუთებიდანვე საინტერესოდ და დაძაბულად წარიმართა. უკვე მეხუთე წუთზე მასპინძლებს მიეცათ ანგარიშის გახსნის კარგი შესაძლებლობა, მაგრამ ქობელაშვილის მიერ მარცხენა ფრთიდან წამოწყებული ლამაზი კომბინაცია იმით დამთავრდა, რომ საჯარიმოში მისი ზუსტი პასით მეკარესთან პირისპირ გასულმა მინაშვილმა ახლო მანძილიდან ძლიერად დაარტყა, სტუმართა მეკარე დევაძემ კი სასწაულებრივ იხსნა საკუთარი კარი. ამას მოჰყვა „მარგვეთის" კონტრშეტევა, რომელიც დამთავრდა მასპინძელთა მიერ საკუთარ საჯარიმოსთან თამაშის წესის დარღვევით. ჯულელის დარტყმული ბურთი მეკარისაგან შორეულ მარცხენა დაბალ კუთხეში აღმოჩნდა — 0:1. გაშვებულ ბურთს „შევარდენის" ფეხბურთელების მწვავე იერიშები მოჰყვა: ჯერ 30-ე წუთზე ნიკოლეიშვილმა ახლო მანძილიდან უძლიერესი დარტყმით ანგარიში გაათანაბრა, პირველი ტაიმის მიწურულს კი „მარგვეთის" მცველები უხეშად ეთამაშნენ საკუთარ საჯარიმოში ანჩაბაძეს, მსაჯის მიერ უყოყმანოდ დანიშნული თერთმეტმეტრიანი უშეცდომოდ შეასრულა ქობელაშვილმა — 2:1.

მეორე ტაიმი, ისე როგორც პირველი, „შევარდენის" უპირატესობით წარიმართა — მათ რამდენიმე აშკარა საგოლე მომენტი გაუშვეს ხელიდან, თავის მხრივ, „მარგვეთის" ფეხბურთელები კონტრშეტევებით პასუხობდნენ მეტოქეს და ერთ-ერთი მორიგი იერიშის დროს, 56-ე წუთზე, „შევარდენის" კარი გადაურჩა გოლს — გაბრიჭიძის მიერ შორიდან დარტყმული ბურთი მეკარე დოლიძემ გაჭირვებით მოიგერია კუთხურზე. მატჩის ბოლო წუთზე მასპინძლებმა მრავალსვლიანი კომბინაცია გაითამაშეს, ბურთს დაეუფლა ქობელაშვილი, რომელმაც ოსტატურად მოატყუა „მარგვეთის" კარის დარაჯი და წერტილი დაუსვა შეხვედრას — 3:1.

რამინ ჟურაშვილი

„კოლხეთი" (ხობი) — „ბორდა" (რუსთავი) 0:0

ხობი. ცენტრალური სტადიონი. 30 აგვისტო.

„კოლხეთი": ბერაძე, ვაშაკიძე (კალუგა), ხურცილავა, ფარფალია, ლატარია, ფედოტოვი (პაჭკორია), ბაკურაძე, რუხაძე, გვახალია, პიმუშინი, სამხარაძე (გოგაძე).

„ბორდა": ქორიძე (მეშკოვი), ფირცხალავა, ავაქიანი, ლობჟანიძე, ქასრაშვილი, თორლაშვილი, ტ. კაპანაძე, კილასონია, ა. კაპანაძე, ფანცულაია (დიმიტრიშვილი), მიქაშავიძე.

მსაჯები: თ. ლორთქიფანიძე, ზ. კაპანაძე (ორივე — თბილისი), ს. კანდელაკი (ქუთაისი).

დუბლიორები — 1:0.

მატჩი მასპინძელთა შეტევებით კი დაიწყო, მაგრამ ცოტა ხანში „გორდას" გამოცდილმა მოთამაშეებმა შეძლეს თამაშში გარდატეხის შეტანა. მასპინძელთა კარს რამდენჯერმე სახიფათოდ შეუტიეს მიქაშავიძემ და ტ. კაპანაძემ, მაგრამ მოწოდების სიმაღლეზე იყო მეკარე ბერაძე.

მეორე ნახევარიც მაღალ ტემპში მიმდინარეობდა, ანგარიშის გახსნა ხობელთაგან შეეძლოთ ლატარიას, ბაკურაძეს, მაგრამ ბოლო მომენტში მათი დარტყმები მიზანს სცდებოდა. საბოლოოდ ფრე — 0:0.

ნუგზარ ჟვანია,
„ლელოს" საკ. კორ.

ჩვენს ჭაბუკებს თვალი დაადგეს

საქართველოს ნებისმიერი საფეხბურთო გუნდის გამოსვლას უცხოეთში დიდი ინტერესით მთელიან როგორც ჩვენი, ისე უცხოეთის გულშემატკივრები.

სულ ახლახან ქალაქ ვინტენტურში (შვეიცარია) ჩატარდა ტურნირი, რომელშიც თბილისის საფეხბურთო კლუბების „მერანისა" და „ავაზის" გაერთიანებული ნაკრები მონაწილეობდა (მწვრთნელი ზ. მაღრაძე). შვეიცარიამ ტურნირში ორი გუნდი გამოიყვანა, გერმანიამ, იუგოსლავიამ და იტალიამ — თითო.

ფეხბურთელებმა ხუთ-ხუთი შეხვედრა გამართეს. გადამწყვეტ, ფინალურ მატჩში ჩვენმა ჭაბუკებმა ვინტენტურის ნაკრები დაამარცხეს — 2:0 და საპატიო პირველი ადგილი მოიპოვეს.

საქართველოს დელეგაციას შვეიცარიაში ახლდნენ თბილისის ფეხბურთის ფედერაციის პრეზიდენტი ნოდარ ანდრიაძე და ვიცე-პრეზიდენტი ავთანდილ კოკაია.

ნ. ანდრიაძე: ქალაქი ვინტენტური ციურიხიდან თოთხმეტი კილომეტრის დაშორებით მდებარეობს. ქალაქის მესვეურთა თაოსნობით, ახალი სპორტული კომპლექსის გახსნას მიეძღვნა ტურნირიც, რომელშიც ჩვენმა გუნდმა პირველი ადგილი დაიკავა. თავდაპირველად, ასპარეზი ვეტერანებს დაეთმოთ. ვეტერანთა გუნდმა, რომელშიც მე და ავთანდილ კოკაიაც ვთამაშობდით, მინიმალური ანგარიშით 4:3 ქალაქის ხელმძღვანელებთაგან შემდგარი გუნდი დავამარცხეთ. ამ მატჩში ერთი ბურთი ა. კოკაიამაც გაიტანა.

ა. კოკაია: 1989 წლის ივლისში გფრ-ში სხვებთან ერთად იმყოფებოდა თბილისის ახალგაზრდა ფეხბურთელთა გუნდი. მაშინ დავუახლოვდით ვინტენტურის ფეხბურთის მესვეურთ. მათ სურვილი გამოთქვეს, საქართველოსთან ახლო მეგობრული ურთიერთობა დაემყარებინათ.

ნ. ანდრიაძე: პირველი მატჩი ჩავატარეთ ქალაქის პირველ გუნდთან. შეხვედრა საინტერესოდ წარიმართა, თავდაპირველად ჩვენი გუნდი დაწინაურდა და პირველი ნახევარი 3:0 დამთავრდა. მეორე ტაიმში მასპინძლებმა ანგარიში გაათანაბრეს და მხოლოდ შეხვედრის მიწურულს კიდევ ორი ბურთი გაიტანეს თბილისელებმა. საბოლოოდ გავიმარჯვეთ — 5:3.

ფინალში ვინტენტურის ნაკრებს ვეთამაშეთ. გუნდი ძლიერი შემადგენლობით იყო დაკომპლექტებული. აქ თამაშობდა ოთხი იტალიური წარმოშობის პერსპექტიული ფეხბურთელი. სწორედ მათ გაგვიწიეს დიდი წინააღმდეგობა, თუმცა, ქართველმა სპორტსმენებმა ეს შეხვედრაც მოიგეს — 2:0.

ტურნირში განსაკუთრებით გამოიჩინა თავი მეკარე დავით მჭედლიძემ. საერთოდ, საქართველოს ნაკრების მომზადებამ კარგი შეფასება დაიმსახურა.

ჩვენი ნაკრების ვიზიტი იღბლიანი გამოდგა. კონტაქტები დავამყარეთ ვინტენტურის ფეხბურთის ფედერაციასთან, რომლის პრეზიდენტი ჰელმუტ ბულერი სექტემბერში საპასუხო ვიზიტით გვეწვევა თბილისში — იგი ახლოს გაეცნობა ქართულ ფეხბურთს და მოთამაშეებთან ხელშეკრულებასაც გააფორმებს მომავალში.

ციურიხში ფიფა-ს შტაბბინასაც ვეწვიეთ. გზად „თბილისის ქუჩა" გავიარეთ. შტაბბინაში ფიფა-ს ტექნიკური განყოფილების გამგე ვალტერ გაგი და პასუხისმგებელი მუშაკი მიშელ ზენ ტუფინენი გაგვესაუბრნენ. მათ აღნიშნეს, რომ იცნობენ საქართველოს, როგორც შესანიშნავ საფეხბურთო ქვეყანას.

ნავარაუდევია ჩვენი ქალაქის ჭაბუკები სტაჟირებაზე გაუშვან ჰოლანდიის საკლუბო გუნდებში. მომავალ წელს კი პერსონალურად მიგვიწვიეს 1992 წლის ტურნირზე.

ესაუბრა მზია მეგალიშვილი

I ჯგუფი

გაიმართა მესამე ტურის მატჩები პირველი ჯგუფის გუნდებს შორის.

„კახეთი" (თელავი) — „შევარდენი" (ზუგდიდი) 5:0. მსაჯი მ. კობიაშვილი (დუშეთი). გოლები: ჯაშიაშვილი-2, კილასონია-2, აფაქიძე.

გააფრთხილეს მ. ნაყოფია („შევარდენი").

„მეშახტე" (ტყიბული) — „ივერია" (ხაშური) 2:1. მსაჯი თ. ლორთქიფანიძე (თბილისი). გოლები: კანკია, გენძეხაძე, („მეშახტე"), წიკლაური („ივერია").

გააფრთხილეს გ. კალანდაძე („მეშახტე"), ბ. რობაქიძე („ივერია").

„შუქურა" (ქობულეთი) — „გურია-2" (ლანჩხუთი) 0:0. მსაჯი ვ. ხეჩოიანი (თბილისი).

გააფრთხილეს ა. ნადირაშვილი („გურია-2").

„არაგვი" (დუშეთი) — „მერანი" (თბილისი) 0:0. მსაჯი გ. კალანდია (ზუგდიდი).

გააფრთხილეს ე. შემაზაშვილი („მერანი").

„საპოვნელა" (თერჯოლა) — „არმაზი-90" (თბილისი) 4:0. მსაჯი ი. მაჭარაძე (ხონი).

გოლები: ჰულუხაძე, ხუ[illegible]ძე, ფანჩულიძე, ბოჭორიშვილი.

გააფრთხილეს: გ. ქადაგიძე („საპოვნელა").

„სამეგრელო" (ჩხოროწყუ) — „ჩიხურა" (საჩხერე) 3:0. მსაჯი თ. ლაცაბიძე (სურამი). გოლები: ჯაკობია, შონია, სორდია.

„იმერეთი" (ხონი) — „მადნეული" (ჭიათურა) 2:2. მსაჯი ე. სილაგავა (თბილისი). გოლები: ვაშაკიძე-2 („იმერეთი"), ბუიშვილი, სევასტოპულო („მადნეული").

„ეგრისი" (სენაკი) — ფიზ. ინსტ. (თბილისი) 2:2. მსაჯი ლ. მგელაძე, (თბილისი).

„სქური" (წალენჯიხა) — „დურუჯი" (ყვარელი) 3:0. მსაჯი რ. ტალიაშვილი (თბილისი). გოლები: სართანია, კვარაცხელია, შონია.

„ქართლი" (გორის რ-ნი) — „არმაზი" (მცხეთა) 2:1. მსაჯი გ. ხეჩუაშვილი (თბილისი). გოლები: ქოქოშვილი-2, ზუბეჯიშვილი.

• • •

გაიმართა მეოთხე ტურის შეხვედრები ფეხბურთში I ჯგუფის გუნდებს შორის: „შევარდენი" (ზუგდიდი) — „არმაზი" (მცხეთა) 2:0. „დურუჯი" (ყვარელი) — „ქართლი" (გორის რ-ნი) 2:0. ფიზ. ინსტ. (თბილისი) — „სქური" (წალენჯიხა) 2:6. „მადნეული" (ჭიათურა) — „ეგრისი" (სენაკი) 3:0, „ჩიხურა" (საჩხერე) — „იმერეთი" (ხონი) 3:1, „არმაზი-90" (თბილისი) — „სამეგრელო" (ჩხოროწყუ) 2:7, „მერანი" (თბილისი) — „საპოვნელა" (თერჯოლა) 2:5, „გურია-2" (ლანჩხუთი) — „არაგვი" (დუშეთი) 5:1, „ივერია" (ხაშური) — „შუქურა" (ქობულეთი) 3:1, „კახეთი" (თელავი) — „მეშახტე" (ტყიბული) 3:1.

გამარტივების გზით

(დასასრული)

გუნდებმა უარყვეს ეს წინადადება, რომელიც ზედგამოჭრილი კია 150-გუნდიანი საბჭოთა კავშირისათვის, რომლის ორ ლიგაშიც მხოლოდ 28 ადგილია, მაგრამ სრულიად უვარგისია პატარა საქართველოსთვის, რომლის ოცდაერთივე (!) გუნდი ეროვნულ ჩემპიონატშია ჩაბმული.

ვერ გავიდა სხვა ჩემპიონატში „განსწავლულთა" კიდევ ერთი წინადადება, შეჯიბრება შვიდდღიანის ნაცვლად, ხუთდღიანი ციკლით რომ დაეგეგმათ, რაკიღა ამ შემთხვევაში თამაშები სულ სხვადასხვა დღეს გაიმართებოდა (რაც ყველასთვის მოუხერხებელია), ვერ მოესწრებოდა გამოტოვებული შეხვედრების ტურებს შორის გამართვა, მოთამაშეები ტრავმებს ვერ მოიშუშებდნენ, გუნდები კარგად ვერ დაისვენებდნენ და, ივარჯიშებდნენ, რაც მთავარია, ველარც სამუშაო ჯგუფი მოიცლიდა სათათბიროდ.

თამაშთა შვიდდღიანი ციკლი კი დარჩა, მაგრამ რადგანაც მსაჯების მომრავლებას აქამდე ოდენ ლაპარაკით ცდილობდნენ, ამიტომ დღესდღეობით მოქმედი მსაჯები ორივე ჯგუფის თამაშებს რომ გასწვდნენ, სამუშაო ჯგუფმა პირველი და მეორე ჯგუფების ტურები განაცალკევა: პირველ ჯგუფში თამაშები ოთხშაბათ-ხუთშაბათობით გაიმართება, მეორე ჯგუფში — შაბათ-კვირაობით. და კიდევ, რაკიღა თბილისის „რაში" პირველ ჯგუფს მხოლოდ იმიტომ გამოემშვიდობა, რომ ბურთების სხვაობა „აკადემიაზე" ბევრად უარესი ჰქონდა, და ამის გამო, ერთი ამბავიც ატეხა, ამიტომ ახალი ჩემპიონატის დებულებაში შეიცვალა ის მუხლი, ქულათა ტოლობის შემთხვევაში გუნდების ცხრილში დალაგებას რომ განსაზღვრავს. ერთი კი საკითხავია: გაისადაც ვინმე, ახლა უკვე შეცვლილი კრიტერიუმებით, რომ „გავარდეს" და ამის გამო, დაიჩივლოს, მაშინ როგორღა შეცვლიან დებულებას?

ბოლოს, იმის შესახებაც, რომ მავანნი ჯერაც არად დაგიდევენ ტრადიციასა თუ საღ აზრს. ერთი რომ, 21 გუნდიდან მხოლოდ რვამ გამოთქვა სურვილი, ტრადიციულ „ვაკის შვიდკაცში" დათქმულ დროს ეთამაშა. ამან სამუშაო ჯგუფი აიძულა, „შვიდკაცა" ერთი კვირით გადაედო. ახლა იგი 14-15 სექტემბერს უნდა გაიმართოს და საშინაო სეზონიც გახსნას. რაც შეეხება „ამერ-იმერის შერკინებას", ანუ საქართველოს აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ნაკრებების შეხვედრა-ფესტივალებს, მისთვის ადგილი კალენდარში კვლავაც ვერ გამოინახა, საკითხავია, რატომ და როდემდე?!

ზაალ ბიბინეიშვილი

შვედი კომენტატორი არ შემცდარა

ტორონტო. კანადის თასის მეხუთე გათამაშების წინ, რომელსაც დიდი ინტერესით ელოდებოდა ჰოკეის სამყარო, საინტერესო მოსაზრებები გამოთქვა კენტ ნილსონმა — 70-იანი წლების შვეციის ნაკრების ერთ-ერთმა საკვანძო მოთამაშემ, შემდგომში „ნიუ-იორკ რეინჯერსის" წევრმა, ამჟამად კი თავისუფალმა ჟურნალისტმა, რომელიც კონტრაქტით შვეციის ტელევიზიას ემსახურება.

ნილსონის აზრით „ამ ტურნირზე მთავარ სიურპრიზს აშშ-ს ნაკრებისგან უნდა ველოდეთ. ამ გუნდში თავი მოიყარეს მაღალი კლასის მოთამაშეებმა და. რაც მთავარია, მწვრთნელებმა, რომლებიც საერთაშორისო ჰოკეიში უდიდესი ავტორიტეტით სარგებლობენ".

კენტ ნილსონის ვარაუდი მთლიანად გამართლდა. აშშ-ს ნაკრებმა სასტარტო შეხვედრა მოუგო შვეციას (ნილსონის ყოფილ გუნდს) 6:3. მოულოდნელი შედეგით დამთავრდა კანადისა და ფინეთის ჰოკეისტთა ორთაბრძოლა. გათამაშების ერთ-ერთმა უდავო ფავორიტმა კანადამ, რომელიც შინ თამაშობს და ამიტომ ყველა გუნდის წინააღმდეგ გარკვეულ ფსიქოლოგიურ უპირატესობას უნდა ფლობდეს, ფრედ დაამთავრა შეხვედრა ფინეთთან — 2:2.

სწორი გამოდგა ნილსონის ვარაუდი ჩეხეთ-სლოვაკეთის გუნდის მისამართითაც. შვედი ჟურნალისტის აზრით: „ამ ქვეყნის ნაკრებს წარმატების გარკვეული შანსები აქვს, ვინაიდან იგი ოსტატურადაა დაკომპლექტებული ეროვნული ჩემპიონატის მონაწილეთაგან და იმ პროფესიონალებისაგან, რომლებიც კანადაში თამაშობენ". ჩეხებს, ნილსონის აზრით, ასეთი შეთამაშებული გუნდი დიდი ხანია არა ჰყოლიათ.

შვედი კომენტატორი აქაც კარგი წინასწარმეტყველი გამოდგა. ჩეხეთ-სლოვაკეთის ჰოკეისტებმა პირველ მატჩში დაამარცხეს სსრ კავშირის ნაკრები 5:2. თანაც საინტერესოა, რომ ჩეხებს გამარჯვება განაღდებული ჰქონდათ პირველი ორი პერიოდის შემდეგ — 3:0, 1:0, 1:2. გამარჯვებულთაგან შაიბები გაიტანეს: კოლნიკმა, ელინეკმა, ჰალფვიმ და ზემლიჩკამ (ორი). სსრ კავშირის გუნდიდან — ქამნოვმა და ფედოროვმა.

225-დან — 225 და 600-დან — 600!

მიუნხენი. სასტენდო სროლაში მსოფლიო თასის ფინალი ბრწყინვალე შედეგით აღინიშნა ადგილობრივმა სპორტსმენმა აქსელ ვაგნერმა. მან ყველა სამიზნე დააზიანა როგორც ძირითად სერიაში, ისე ფინალში — 225 ქულა 225-დან. ეს ახალი მსოფლიო რეკორდია. ასეთივე შედეგი აღმოაჩნდა მეორე ადგილზე გასულ ჰოლანდიელს ჰენი დომბელინკს.

ამავე შეჯიბრებაზე მცირეკალიბრიანი შაშხანით სროლაში (წოლილა, 60 გასროლა) მსოფლიო რეკორდი გაიმეორა იუგოსლაველმა სტეფან პლეტიკოვიჩმა, პირველ სერიაში მან 600 შესაძლებლიდან 600 ქულა დააგროვა.

ჩემპიონობამდე ცოტაღა დარჩა

სპა ფრანკორშამპს, „სპაფრანკორშამპის" ავტოდრომზე გაიმართა მსოფლიო ჩემპიონატის მე-11 ეტაპი „ფორმულა 1" კლასის ავტომობილებით რბოლაში. გათამაშდა ბელგიის 51-ე „გრან პრი" (1935-1991 წ. წ.).

აქ სხვადასხვა დროს იმარჯვეს პიტერ კოლინზმა, ჯეკ ბრებემმა, ფილ ჰილმა, ჯიმ კლარკმა, ჯონ სარტისმა, დენ გარნიმ, ბრიუს მაკლარენმა, ჯეკი სტიუარტმა, ემერსონ ფიტიპალდიმ, ნიკი ლაუდამ, გუნარ ნილსონმა, მარიო ანდრეტიმ, ჯოდი შექტერმა, დიდიე პირონიმ, კარლოს რეუტემანმა, ჯონ უოტსონმა, ალენ პროსტმა, მიქელე ალბორეტომ, აირტონ სენამ და ნაიჯელ მენსელმა.

ორი კვირით ადრე ავტოსპორტის საერთაშორისო ფედერაციის პრეზიდენტმა და რბოლების უსაფრთხოების კომისარმა მიიწვია მსოფლიოს ორი საუკეთესო ავტომრბოლი — აირტონ სენა და ალენ პროსტი „ჰოკენჰაიმრინგზე" მომხდარი შემთხვევის გასარჩევად. ვიდეომასალის ნახვისა და ორსაათიანი კამათის შემდეგ ფედერაციამ დაუმტკიცა ალენ პროსტს პირობითი დისკვალიფიკაცია მეტოქის მიმართ მუქარისა და ფედერაციის პრეზიდენტის შეურაცხყოფისთვის. აირტონ სენა გააფრთხილეს.

ორმა ჩემპიონმა საჯაროდ ჩამოართვა ერთმანეთს ხელი და პირობა დასდო, რომ ასეთი რამ არც ტრასაზე და არც მის მიღმა აღარ განმეორდება.

„ჰუნგარორინგზე" ძალზე მოსაწყენი ასპარეზობის შემდეგ, 77 წლის ჟან-მარი ბალესტრს სურს მომავალი წლიდან ეს ეტაპი შეცვალოს სამხრეთ აფრიკის („კიალამი") ან ავსტრიის („ოისტერრაიხრინგი") „გრან პრის" გათამაშებით, მაგრამ საბოლოო გადაწყვეტილება ჯერ არ მიუღია.

ფრენკ უილიამსმა და „რენო სპორტის" პრეზიდენტმა პატრიკ ფორმა დაადასტურეს, რომ 1992 წლის ბოლომდე მათი გუნდის ღირსებას კვლავ ნაიჯელ მენსელი და რიკარდო პატრეზე დაიცავენ.

ქალაქ მარანელოს საავტომობილო ფირმა მზადაა მომავალი წლისთვის „ფერარის" ძრავებით აღჭურვოს ბეპე ლუკონის გუნდის, „სკუდერია იტალიას", ანუ „დალარას" ავტომობილები.

ედი ჯორდანი რთულ სიტუაციაში აღმოჩნდა. მან კიდევ ერთი წლით გაახანგრძლივა კონტრაქტი ანდრეა დე ჩეზარისთან და თუ არ მოხერხდა ბერტრან გაშოს საქმის ხელახლა გარჩევა და მისი პატიმრობიდან გათავისუფლება, მაშინ ირლანდიელი მენეჯერი მიიწვევს პიერლუიჯი მარტინის, რომლის მაგივრადაც ჯანკარლო მინარდი ცდილობს როგორმე მიიწვიოს... აირტონ სენა, რომელსაც, ჯერჯერობით, ვერაფრით გადაათქმევინეს „მაკლარენიდან" წასვლა.

საკვალიფიკაციო რბოლების პერიოდში შეამჩნიეს, რომ ალენ პროსტს ესაუბრებოდნენ ბერნარ დიუდო და „ლიჟიეს" ახალი ტექნიკური დირექტორი, კონსტრუქტორი ჟერარ დიუკარუჟი მოსალოდნელი კონტრაქტის შესახებ. თუმცა, მოგვიანებით, ფრანგმა პილოტმა დაადასტურა, რომ იგი მომავალი წლის ბოლომდე დარჩება „ფერარისთან".

კიდევ ერთი საწვრთნელი რბოლის მოგების გამო აირტონ სენამ კვლავ პირველი რიგიდან აიღო სტარტი, ხოლო ალენ პროსტმა მის გვერდით დაიკავა ადგილი. მას შემდეგ, რაც რიკარდო პატრეზეს შედეგი გააუქმეს წესების დარღვევის გამო.

რა თქმა უნდა, ყველას აინტერესებდა, თუ როგორ დამთავრდებოდა მათი ორთაბრძოლა პირველ წრეზე. ამჯერად, კატასტროფა არ მომხდარა, რადგან აირტონ სენამ გაასწრო ალენ პროსტს.

როცა დადგა საბურავების გამოცვლის დრო, ბრაზილიელი პილოტის მექანიკოსები შეფერხდნენ და აირტონ სენა გვიან ჩაერთო რბოლაში.

ამ ხნის მანძილზე ჯერ ნაიჯელ მენსელი (ინგლისი, „უილიამს-რენო") და შემდეგ კი ჟან ალეზი (საფრანგეთი, „ფერარი") ლიდერობდნენ. ალენ პროსტი კვლავ გამოეთიშა ასპარეზობას.

აირტონ სენა წინ მიიწევდა. ანდრეა დე ჩეზარისმა (იტალია, „ჯორდან-ფორდი") ადვილად არ დათმო ლიდერის პოზიცია და ამ ორ პილოტს შორის საინტერესო ორთაბრძოლა გაიმართა, რაც, საბოლოოდ, მსოფლიო ჩემპიონის გამარჯვებით დამთავრდა.

გრძელდება გერმანელი ავტომრბოლების გამოცდა. „სპაფრანკორშამპზე" კვლავ მიხაელ ბარტელსი („ლოტუს-ჯადი") გამოვიდა ჯონი ჰერბერტის მაგივრად, ხოლო მისმა სეხნიამ, მიხაელ შუმახერმა („ჯორდან-ფორდი") ხულიგნობისთვის წელიწადნახევრით დაკავებული ბერტრან გაშო შეცვალა.

აირტონ სენამ ძალზე საჭირო გამარჯვება მოიპოვა ბელგიაში. ეს იყო ბრაზილიელი პილოტის 32-ე „გრან პრი", მე-6 — წლევანდელ სეზონში და ზედიზედ მე-4 — ბელგიაში (1988, 1989, 1990, 1991 წ. წ.). „მაკლარენმა" 92-ე გამარჯვება იზეიმა, ხოლო „ჰონდამ" — 64-ე. აირტონ სენამ 26-ე „გრან პრი" მოიგო „მაკლარენის" საჭესთან. „ფორმულა 1" კლასის ავტომობილებით რბოლის ისტორიაში ეს იყო 511-ე „გრან პრი".

„სპაფრანკორშამპზე" წრის პირველი რეკორდი დაამყარა რობერტო მორენომ — 1 წუთი და 55,161 წამი, საშუალო სიჩქარე საათში 216,948 კილომეტრი.

რბოლის საბოლოო შედეგი: 1. აირტონ სენა (ბრაზილია) — 10 ქულა; 2. გერჰარდ ბერგერი (ავსტრია) — 6 (ორივე — „მაკლარენ-ჰონდა"); 3. ნელსონ პიკე (ბრაზილია) — 4; 4. რობერტო მორენო (ბრაზილია) — 3 (ორივე — „ბენეტონ ფორდი"); 5. რიკარდო პატრეზე (იტალია, „უილიამს-რენო") — 2; 6. მარკ ბლანდელი (ინგლისი, „ბრებემ-იამაჰა") — 1 ქულა.

პირადი ჩათვლა: 1. აირტონ სენა — 71; 2. ნაიჯელ მენსელი — 49; 3. რიკარდო პატრეზე — 34; 4. გერჰარდ ბერგერი — 28; 5. ნელსონ პიკე — 22; 6. ალენ პროსტი — 21; 7. ჟან ალეზი — 14; 8-9. სტეფანო მოდენა, ანდრეა დე ჩეზარისი — 9-9 ქულა; 10. რობერტო მორენო — 8; 11-12. ირკი იარვილეჰტო, ბერტრან გაშო — 4-4 ქულა; 13. პიერლუიჯი მარტინი — 3; 14-15. სატორუ ნაკაჯიმა, მიკა ჰაკინენი — 2-2 ქულა; 16-21. ერიკ ბერნარი, აგური სუძუკი, ჯულიან ბეილი, ემანუელე პირო, ივან კაპელი, მარკ ბლანდელი — თითო ქულა.

კონსტრუქტორთა პირველობა: 1. „მაკლარენ-ჰონდა" — 99; 2. „უილიამს-რენო" — 83; 3. „ფერარი" — 35; 4. „ბენეტონ-ფორდი" — 30; 5. „ჯორდან-ფორდი" — 13; 6. „ტაირელ-ჰონდა" — 11; 7. „დალარა-ჯადი" — 5; 8-9. „ლოტუს-ჯადი", „მინარდი-ფერარი" — 3-3 ქულა; 10. „ლოლა-ფორდი" — 2; 11-12. „ლეიტონ ჰაუს-ილმორი", „ბრებემ-იამაჰა" — თითო ქულა.

ძრავები: 1. „ჰონდა" — 110 ქულა; 2. „რენო" — 83; 3. „ფორდი" — 45; 4. „ფერარი" — 38; 5. „ჯადი" — 8; 6-7. „ილმორი", „იამაჰა" — თითო ქულა.

მსოფლიო ჩემპიონატის მე-12 ეტაპი გაიმართება 8 სექტემბერს, იტალიაში, „მონცას" ავტოდრომზე. გათამაშდება იტალიის 62-ე „გრან პრი" (1929-1991 წ. წ.).

დავით ჩუბინიძე

თამაზ კიკნაძე

ის ელდა მერელა გააცნობიერა: ერთი წლისა იყო, 1937-მა მამამისი რომ შთანთქა. ტკივილმა სამუდამოდ ჩაიბუდა სულში, მაგრამ ღვთისგან დიდხულოვნებადანათლულში მოგზაურისა და პოეტის, მუსიკოსისა და მეოცნებე პროზაიკოსის, მეცნიერისა და სპორტსმენის ნიჭი და უნარი მაინც ვერ ჩაკლა. ასეთი იყო ეს ადამიანი — მუდამ ჩრდილში მდგომი მზის შვილი, რომლის ნალვაწით ბარე ათი კაცი დაიკვებნიდა. ჩრდილში დგომა მისი ხასიათისა და საქმიანობის ალეგორიაა — თბილისის მე-19 ვაჟთა სკოლის დამთავრების მერე სპელეოლოგიამ, საქართველოს მღვიმეების დაპყრობამ და გამოკვლევამ გაიტაცა, ეს ურთულესი საქმე იქცა მის სტიქიად. სხვანაირად არც შეიძლებოდა — გურამების კბილა და თანამოაზრე იყო, თიკანაძე და განსაკუთრებით რჩეულიშვილი იყო მისთვის იდეალი კაცობისა, მოქალაქისა, ქართველობისა. საათობით შეეძლო ესაუბრა იმაზე, რომ „ვნების სიმძაფრე შენებაშია და არა აშენებულთა ტკბობაში". თვითონაც ამ გზით ვიდოდა — გეოგრაფიის ინსტიტუტის დირექტორი, გეოლოგია-მინერალოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, საქართველოს სპელეოლოგთა საზოგადოების პრეზიდენტი, სპელეოლოგთა საერთაშორისო კავშირის ბიუროს წევრი, ამ სახეობაში საკავშირო რეკორდის მფლობელი 1964-1971 წლებში, საქართველოში მრავალი მღვიმის აღმომჩენი, აფრიკისა და ევროპის არაერთ ქვეყანაში მოწყობილი ექსპედიციის ხელმძღვანელი და არაერთივე ქვეყნის უნივერსიტეტის საპატიო დოქტორი. უმთავრესი კი ის გახლდათ, რომ უღალატო კაცი — ქართველი — იყო, სულმაღალი, რომელიც მივა იქ, სადაც მართალნი განისვენებენ.

უფალი უოფილიყოს შენი ქვეყნისა და შენი სულის შემწე, თამაზ!

მეგობრები

„ლელოს" შემდეგი ნომერი გამოვა ხუთშაბათს, 5 სექტემბერს.

რედაქტორი
თენგიზ გაჩეჩილაძე

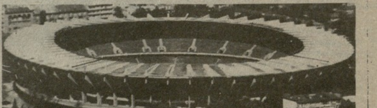

ბორის პაიჭაძის სახელობის ეროვნული სტადიონი
(აკ. წერეთლის გამზირი №2)

7 სექტემბერი • ფეხბურთი

საქართველოს 1991-92 წლების ეროვნული ჩემპიონატის (უმაღლესი ჯგუფი) მე-5 ტურის მატჩი

„მრეტები" (თბილისი) — „ქუთაისი" (ქუთაისი)

დასაწყისი 18 საათზე.

მატჩზე დასასწრები ბილეთები გაიყიდება სტადიონის სალაროებში 6 და 7 სექტემბერს 10-დან 18 საათამდე. აქვე გაიყიდება „სპრინტის" ბილეთები (შესვენება 14-დან 15 საათამდე).

1991-92 წ. წ. II ჩემპიონატზე გაცემული ყველა საშვი ძალაშია III ჩემპიონატის მატჩებზე.

„ლელოს" დღევანდელ ნომერზე მორიგეობდა ლ. ჯავახიშვილი, კორექტორები: მ. ძეძამიძე, ც. ჩიტიშვილი.

ჩვენი მისამართი:
წერილებისთვის — 380096
თბილისი, მ. კოსტავას, 14.
დეპეშებისთვის — თბილისი, „ლელო"

რედაქციის ტელეფონები:
წერილების განყოფილება — 93-97-55
სპორტი — 93-97-53
ინფორმაციის განყოფილება — 93-97-54
„მერანი" — 93-97-20, „მარიჯე" — 93-97-37

ინდექსი
INDEX
ИНДЕКС
66435

რედაქცია გულდასმით ეცნობა მკითხველთა წერილებს, მაგრამ ყოველ მათგანზე გამოხმაურებისა და პასუხების გაცემის საშუალება არ გაგვაჩნია. შემოსული მასალები არ რეცენზირდება და ავტორებს არ უბრუნდებათ.
საქართველოს ჟურნალ-გაზეთების გამომცემლობა „სამშობლოს" სტამბა. 380096, თბილისი, მ. კოსტავას, 14. იბეჭდება ოფსეტური წესით, საგაზეთო კორპუსში, ხოშარიაულის, 29.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20.